

1. Obe stranki, sovjetska in japonska, naj prenehata s streljanjem pri Čankufengu 11. avgusta ob petih zjutraj.

2. Postojanke, ki so bile ta čas zavzete od čet, naj se povrnejo do črte, kjer so se nahajale 10. avgusta.

3. Vse točke, o katerih je treba razpravljati med zastopniki obeh strank, naj se obravnavajo na mestu.

4. Sovjetska kakor japonska vlada naj takoj izdeta povelje za takojšnjo ustavitev sovražnosti.

Po poročilih iz Moskve je Japonska pristala na predlog sovjetske vlade, v kateri so sovjeti zahtevali, da se nahajajo v komisiji samo člani prizadetih strank, in to dva sovjetska, en mandžurski in en japonski.

Po uradnem poročilu iz Tokija z dne 11. avgusta so japonske čete prenehale s sovražnostmi točno ob določenem času. Končno besedilo dogovora o premirju so sestavili 11. avgusta.

Premirje podpisano

Dne 11. avgusta popoldne je bila podpisana listina o premirju na sovjetsko-mandžurski meji. Isti dan zvečer se je vršila južno od spornega Čankufenga prva konferenca med vojaškimi zastopniki sovjetske Rusije in Japonske. Na prvem sestanku so določili črte, na kateri so stale tedaj japonske čete. Podpis premirja daje največ upanja, da bo spor med obema državama končan brez vojne na miren način.

*

Japonsko-kitajska vojna

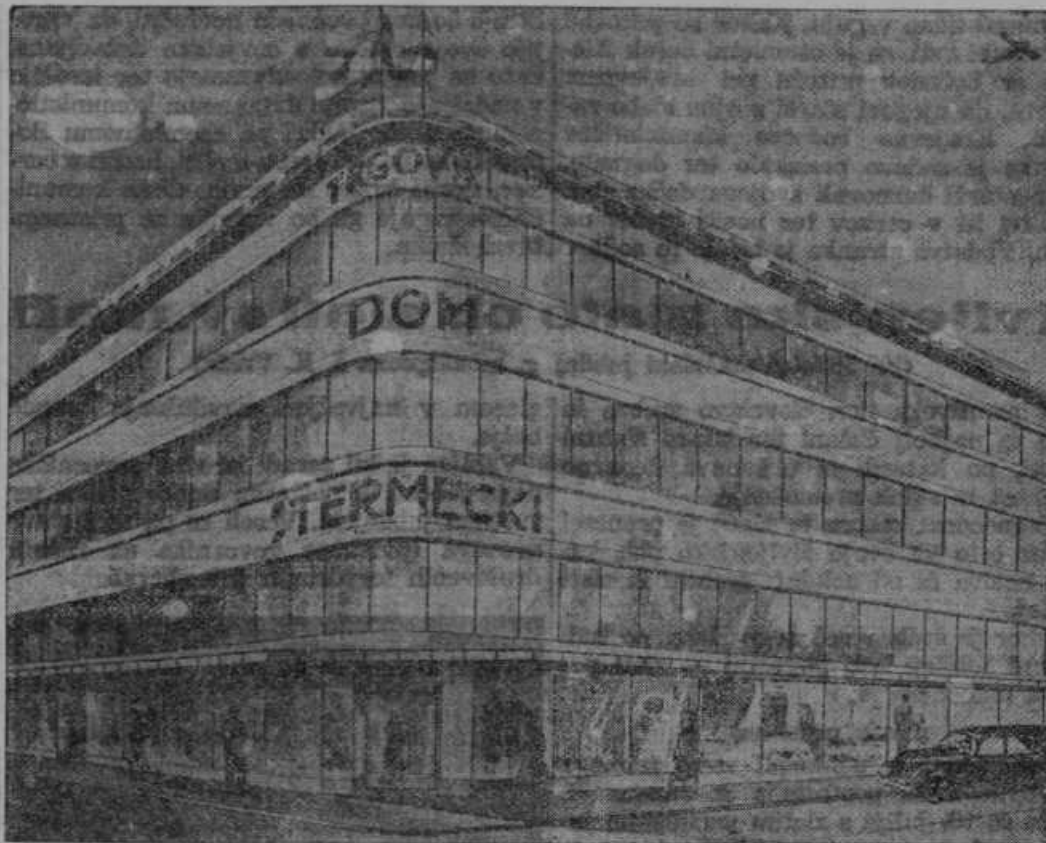
Položaj Kitajcev zboljšán

Zaradi rusko-japonskih bojov za Čankufeng se je znatno zboljšal položaj Kitajcev ob reki Jangce. Kitajska armada pod osebnim vodstvom maršala Čankajšeka je začela 9. avgusta z napadom v treh kolumnah na 60 km široki fronti. Prva kolona je navalila na Kvangmej, katerega so zasedli Japonci pred dnevi. Druga kolona se je približala Tajhuju, tretja pa prodira proti Šahsungu. Zaradi te srčite kitajske ofenzive in ker so morali Japonci prestaviti s hankovskega bojišča ter iz pokrajin Šansi in Honan na vzhod proti Rusom mnogo čet, je japonsko vrhovno poveljstvo zaenkrat opustilo predor in pohod na kitajsko prestolico Hankov.

Prodiranje Japoncev

Beležili smo ravnokar, da se je položaj za Japonce poslabšal, kar se tiče njihovega pohoda na Hankov. Vkljub temu pa so japonske čete v prodiranju južno od Kiukinga. Dne 9. avgusta so zavzeli Japonci kraj Šaho, 15 km južno od Kiukinga, in so prebili s to zasedbo prvo kitajsko obrambno črto, ki je zapirala pot do Nancanga. Japonske čete, katere so pripravljene na zapadni obali jezera Pojang, napredujejo v zapadni smeri ter so velika nevarnost za kitajske postojanke od juga.

Osebam, ki se ne morejo zadostno kretati, pa trpe zaradi tega na zaprtju in močnjah pri prebavi, združenimi s posanjanjem teka, nudi več tedensko zdravljenje z naravno »Franz-Josefov« grenko vodo zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena čaša »Franz-Josefov« grenke vode zjutraj na tešče ali zvečer, preden greste k počitku. (Ogl. reg. S. br. 30.474/35.) 1138

Ta železobetonska stavba, ki se sedaj dogotavlja, je last veletrgovske firme Stermecki v Celju in je to danes največja domača trgovska hiša v Jugoslaviji. Široka in dolga je po 25 m in ker je vsa pokljetena ter štirinadstropna, je za trgovski promet na razpolago 3750 m². Za stavbo se je porabilo 60.000 kg ali 6 vagonov železa in 25 vagonov cementa. Ta trgovska hiša, katero zida stavbenik ing. Anton Umek iz Ljubljane, je najmodernejše urejena, ima garderobe, električno dvigalo, centralno kurjavo, lastno avtomatično telefonsko centralo z dvajsetimi postajami, vse

prostore parketirane itd. Tvrška zaposluje v trgovini, razpošiljalnici, pisarnah in v tovarnah za perilo in oblike stalno okoli 200, kadar se izdelujejo vzorci in odpravlja cenik, pa 300 ljudi. Za to največjo domačo trgovsko hišo v Jugoslaviji je že pripravljenega toliko blaga, da bodo vsi prostori nabito polni. Vse to blago si vsakdo lahko ogleda, ne da bi mu bilo treba priti v Celje. Napisati je treba samo dopisnico na »Največja domača trgovska hiša Stermecki, Celje št. 23« in v enem ali dveh dneh sprejme cenik in vzorce, iz katerih je razvidna vsa zaloga.

Po katoliškem svetu

Hrvati hrepenijo po svetniku. Z jeruzalemskim mučenikom Nikolajem Tavelič, čigar češčenje kot blaženega je papež Leon XIII. leta 1889 dovolil šibeniški škofiji, papež Pij XI. pa leta 1937 raztegnil na vse škofije Jugoslavije, je število od cerkve priznanih blaženih med Hrvati naraslo na pet. Svetnika pa bratje Hrvati še tudi nimajo. Razlog je morda tudi v tem, ker Hrvatje svojih velikih svetih mož ne častijo tako, kakor to delajo drugi narodi, zlasti Francozi in Italijani. V zadnjem času se je v tem oziru začela sprememba. Odkar so Hrvatje postavili v Jeruzalemu v češkoslovaški cerkvi sv. Cirila in Metoda na Oljski gori v čast bl. Nikolaju Taveliču oltar, ki ga je lani blagoslovil zagrebški nadškof dr. Štepinac o priliki hrvatskega romanja v Sveto deželo, se je začelo Taveličevo češčenje bolj širiti med hrvatskim ljudstvom in tudi med Hrvati v inozemstvu. Veliko težnjo hrvatskega naroda po lastnem svetniku je krepko podprl general minoritov v Rimu p. dr. Beda Hess, po rodu Amerikanec, ki je nedavno predložil papežu Piju XI. prošnjo, naj bi se bl. Nikolaj Tavelič, ki je bil član minoritskega reda, proglasil za svetnika. Hrvatski škofje pa se v zvezi s Katoliško akcijo trudijo, da bi se češčenje bl. Nikolaja Taveliča ne samo razširilo, marveč tudi poglobilo. Tej svrhi naj služijo njegove slike in kipi po posameznih cerkvah, graditev kapelic in morda tudi cerkva. S poglobljeno pobožnostjo bo rastle zaupanje v blaženega mu-

čenika in zaradi neskončne božje dobrotljivosti uslišanje molitev na njegovo priprošnjo tudi na čudežni način. Po proglašitvi za blaženega sta namreč potrebna vsaj dva, brezdvomno dokazana čudeža kot predpogoj za proglašitev za svetnika. Slovensko ljudstvo, ki ga prešinja veliko stremljenje po proglašitvi za blaženega velikega sina našega naroda škofa Slomška, bo s svojimi molitvami podpiralo plemenite težnje hrvatskega ljudstva.

Mednarodni evharistični kongresi. Letos je bil mednarodni evharistični kongres v Budimpešti, ki so se ga v lepem številu udeležili tudi Slovenci. Ko se je s tega kongresa vračal v svojo belgijsko domovino namurski škof Heylen, ki je predsednik Stalnega odbora za mednarodne evharistične kongrese, je dal javnosti obvestilo o teh kongresih v bodočnosti. Da je belgijski škof predsednik odbora za te kongrese, je razlog v tem, ker je ideja teh kongresov vznikla v Belgiji. O krajih, v katerih se bodo ti kongresi, ki se obhajajo vsako drugo leto, vršili v bodočih letih, je škof Heylen dal to napoved: leta 1940 bo tak kongres v Nizzi na Francoskem, leta 1942 na Poljskem, leta 1944 v Španiji, leta 1946 v Belgiji. S tem kongresom bo združena proslava 700 letnice ustanovitve praznika presv. Rešnjega Telesa. Od dosedanjih kongresov jih je bilo največ na francoskih tleh: deset v Franciji, eden pa v Kartagi (v francoskem Tunisu).

Komunistična vzgoja. Kakor so poročali moskovski listi, se je osemletni deček Aleksander Sofonov pritožil pri krajevnem sovjetu, da njegovi starši z njim slabo ravnajo. Krajevno vodstvo komunistične stranke je zadevo preiskalo ter dognalo, da so starši kaznovali svojega dečka, ker ni hotel iti v cerkev ter nositi križec na prsiah. Vodstvo stranke je izdalo to sodbo:

Starši so nesposobni in nevredni, da vzgojijo svoje otroke v sovjetske državljane. Zato se jim otroci odvzamejo ter izročijo v nadaljnjo vzgojo državnemu komunističnemu zavodu. Sedaj pa osemletnemu Sofonovu ne bo več treba moliti, hoditi v cerkev, nositi križec na prsiah. Čista komunistična vzgoja ga bo vzgojila za pristnega brezbožnika.

čisla v njem mojstra na vzgojnem polju in se ga bo spominjal za njegov zlati jubilej z največjo ljubeznijo in hvaležnostjo.

Zlato pero

Zlato je bilo leta in leta slavljeno pero, s katerim je napisal toliko spisov vzgojne vsebine. Sodeloval je z največjimi uspehi ter priznanji pri raznih cerkvenih listih, sestavljal molitvenike za mladino in odrasle in je še s posebnim veseljem zalagal »Slov. gospodarja« z njemu lastnimi izvirnimi dopisi vsak teden do zadnjega obolenja.

Na potovanjih

G. zlatomašnik je zelo mnogo potoval v svojem življenju. Obiskal je Sveto deželo, vsa največja evropska mesta in med temi parkrat Rim, bil je v Parizu ter Londonu in še letos bi bil potoval z mariborskim avtobusom v Dolomite, da mu ni prekrizala lepega potovalnega načrta bolezen.

Vesele, resne in poučne doživlja je s potovanj je znal z vso živahnostjo pripovedovati in slikati dijakom in drugim v pouk ter zabavo.

Zgled v življenju

Naziv »zlati gospod« pristoja g. zlatomašniku zaradi njegovega vsestransko zgledega življenja.

Že z domače kmečke grude je vzel s seboj v življenje ljubezen do Boga, cerkve, mladine in domovine. Naštete materine in očetove darove je izpopolnil v svojem neumorno delavnem življenju do zgledega za stanovske tovariše in vse, ki so imeli priliko spoznati njegovo blago srce.

Gostoljubnost in darežljivost

Kjer koli se je pojavljal v družbi g. Vreže, je bilo veselo. S prirojeno veselostjo in živahnostjo je znal družiti od vstopa v javnost do danes občudovanja vredno gostoljubnost in darežljivost napram dijaštvu in neštetim, ki so se zatekali k njemu po pomoč.

Kar je g. Vreže z naporom zaslužil, je tudi razdal. Pravo čudo je, da si je kupil na hribu Sv. Roka nad Šmarjem njegov največji ponos: lično hišo z vinogradom ter sadonosnikom. Bogzna koliko se jih je že s te točke divilo bajno krasnemu razgledu ter se veselilo pod monsignorjevo streho obložene mize in rujne kapljice iz njegove kleti!

Častitka »Slov. gospodarja«

G. monsignoru in profesorju se bo izpolnila prihodnja nedeljo, 21. avgusta, njegova najiskrenejša želja, da se bo zahvalil z najsvetejšo daritvijo Vsemogočnemu za vse obilne talente, s katerimi ga je obdaril in katere je znal spreminjati v zlato za Boga, svojo dušo, cerkev, mladino in domovino. Preštevilnim častitkam iz vseh krajev Jugoslavije se pridružuje z največjim veseljem »Slov. gospodarja« z zahvalo za dosedanje sodelovanje ter z gorečo željo: Od zlata do dijamanta!

Življenjsko zlato ob zlati sv. maši

(Za 50 letni mašniški jubilej g. monsignora J. K. Vreže)

Od pamtiveka ima človeštvo srebro in zlato za najbolj čislani ter iskani zlahtni kovini, po katerih si uravnava denarno vrednost in sploh premoženje.

Dragocenost srebra in zlata je prenesel človek celo na svojo življenjsko pot, katero naziva že od nekdaj: srebrni in zlati jubilej.

Kakor je srebra več nego zlata, so tudi srebrni jubileji bolj pogostni — zlati posebna milost nebes.

Zlata proslava

Vsemogočni je odlikoval vsem znanega monsignora in profesorja g. Janeza K. Vreže že 16. julija z zlatim mašniškim jubilejem, katerega ni mogel proslaviti ta dan zaradi razrahljanega zdravja. Božja in zdravniška pomoč sta okrepili jubilan-ta toliko, da bo obhajal zlato sv. mašo dne 21. avgusta v rojstnem kraju v lepem Šmarju pri Jelšah, kjer mu bo pripravila v znak priznanja ter hvaležnosti domača občina po zahvalni sv. daritvi v župni cerkvi v krogu najodličnejših osebnosti, sorodnikov, prijateljev, znancev ter sorojakov jubilejno proslavo s častitkami in željami, da bi pridjal ljubi Bog, v kojega službi je g. slavljeneec z vsemi telesnimi močmi ter obilnimi duševnimi zmožnostmi, še nekaj let krepkejšega zdravja.

Iz življenja in delovanja

G. monsignor Vreže se je rodil 4. junija 1862 v Šmarju. Po odlično končani srednji šoli in bogoslovju je prejel v Mariboru 16. julija 1888 mašniško posvečenje.

Kaplanoval je v Šmartnu pri Slovenjgrašču in v Jarenini, od koder je prišel za kornega vikarja v Maribor leta 1891. V službi ljudskošolskega kateheta je bil na mariborski deški šoli od 1892 do 1899, narkar je bil imenovan za profesorja na moško učiteljsko, kjer je vztrajal desetletja, do upokojitve.

Tudi v zasluženem pokoju živi in neutrudljivo dela g. jubilan-t v Mariboru v cerkvi in pri »Slov. gospodarju«.

Sv. oče ga je odlikoval za njegove številne cerkvene zasluge z imenovanjem za monsignora leta 1926.

Istega leta je prejel od kralja za narodnovzgojno delo red sv. Save IV. stopnje.

Zlati gospod

Vsa Slovenija pozna ter visoko ceni vsestransko delovanje ter zgledno življenje g. jubilan-ta, kateri zasluži ob petdesetletni mašniški proslavi v polni meri naziv: zlati gospod.

Slavljeneec kot govornik

Ne dalo bi se odtehtati z zlatom, koliko dobrega je storil mladi in veseli Vreže že koj po prvem vstopu v javnost kot iskan cerkveni ter ljudski govornik.

Najbrž ni cerkve v naši škofiji, v kateri bi ne bil oznanjal s svojim promovitim

glasom v največjem navdušenju besede božje.

Vabljen je bil zaradi izredne govorniške nadarjenosti k neštetim duhovniškim ter svetnim jubilejem. Veseli se pa tudi slave pravega ljudskega govornika na raznih društvenih ter drugih prireditvah.

Za blagopokojnim profesorjem dr. A. Medvedom ni bil noben lavantinski duhovnik tolikokrat klican na govorniški oder, kakor ravno g. zlatomašnik J. K. Vreže.

S posebnim darom govora je razdeljeval g. jubilan-t dolga, dolga leta zlato božjih resnic, narodne zavednosti in kulturnega dviga med dobri slovenski narod.

Vzgojitelj

S posebno govorniško nadarjenostjo in občo marljivostjo je družil in delil g. monsignor desetletja tudi zlato prave krščanske vzgoje med najmlajše na vadnici in med bodoče vzgojitelje na učiteljsku. Vsak slovenski učitelj pozna dobrega gospoda,

Novice

Nesreče

Hude posledice dveh udarov strele. V Bohovi pri Mariboru je udarila strela skozi okno hiše pri Vernikovi. V trenutku udara je sedela gospodinja pri oknu ter

šivala. Strela je Vernikovo omamila in ji vzela dar govora. Nezavestno gospodinja so oddali v mariborsko bolnišnico. — V Morju pri Framu je povzročil udar strele na domačiji Franca Šterna 40.000 din škode.